

Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa hele dette Spørgsmaal, men jeg tillader mig at henstille, at Rigsdagen nu gaar til Afgørelsen. De mange og lange Taler er sikkert ikke af den Betydning, som man maaske i Øjeblikket, naar man staar her paa Talerstolen, er tilbøjelig til at mene.

Pürschel: Der foreligger jo nu et Forslag til Dagsorden, der er affattet paa en Maade, som man sikkert vil betegne som behændig, idet man har taget nogle Ord fra vor Betænkning, Ord, som vi naturligvis fuldt ud staar ved, og disse Ord sætter man op i en Dagsorden, og saa siger man til det konservative Parti: Nu kan I da ikke stemme imod. Derom vil jeg sige, at det er jo ikke saaledes, at det er en Dagsordens Ordlyd, der er det afgørende i den Situation, hvori vi er nu, men det er den Realitet, der ligger bagved Dagsordenen.

Det ærede Medlem Hr. Stauning brugte den Vending, at han vilde foreslaa en Udvej, som sikrede en positiv Erhvervs politik. En saadan vilde det have været, om det var lykkedes at bortrydde de Uoverensstemmelser, der er mellem Socialdemokratiets og det konservative Partis Opfattelser, ved at disse to Partier havde stemt sammen om et positivt Forslag. Dette havde indeholdt en Fremtidsmulighed. Dette havde vist, at det faktisk var muligt at bortrydde Vanskelighederne, og det havde derfor været en Udvej, som havde sikret en positiv Erhvervs politik. Begivenhederne har vist, at dette ikke er muligt — endnu ikke muligt. Jeg tror nemlig, at Tidens Tryk her i Landet vil blive saa stærkt, at Enighed nok skal naas, og jeg har den Tro, at der vil komme den Dag, da Regeringen, som nu sidder bjærget ved en taktisk Manøvre, stillet overfor sin Politik, det, som den kalder *sin* Erhvervs politik, bittert vil angre, at den ikke har forstaaet at samle Folketinget. Men jeg gentager: en Dagsorden, selv om den lyder aldrig saa smuk, sikrer intet som helst i Retning af en positiv Erhvervs politik, thi de Partier, der har stemt for den, staar efter Afstemningen som før Afstemningen frit. Det gør man ikke, naar man har stemt for et positivt Forslag, naar man har vist den Villie til at enes, som ligger i, at man enes om et Lovforslag.

Af disse Grunde vil vi ikke kunne stemme for den stillede Dagsorden. Vi vil stemme imod den. Og dette kan ikke komme som nogen Overraskelse, thi det er sagt fra vor Side Gang paa Gang gennem den Samling, der nu er forløbet, og det er et Standpunkt, som vi vil fastholde, et Stand-

punkt, som Socialdemokraterne kendte. Socialdemokraterne vidste, hvor der var en Mulighed, vidste, hvor langt det Parti, jeg tilhører, vilde gaa. De vidste, hvor de kunde naa os — de ønskede ikke at gøre det. Og dette kan ikke dækkes ved en Dagsorden. Det er en Manøvre af det ene store Parti svarende til en Manøvre af det andet store Parti. Vi overlader gerne de Herrer Æren af disse Manøvrer.

Hagbart Berg: Jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme imod den stillede Dagsorden.

Dahlgaard: Det høje Ting og Befolkningen er jo nu atter Vidne til en af de smaa Teaterforestillinger, der opføres her i Tinget en Gang imellem. Det ærede Medlem Hr. Stauning siger til det konservative Folkeparti, at det i Dag har Mulighed for at styrte Regeringen ved at stemme for det ærede Medlems Forslag, og det konservative Parti svarer tilbage med fuld Ret, at det ærede Medlem Hr. Stauning har jo samme Mulighed ved at stemme for de Konservatives Forslag. For at dække dette, som jo er Sandheden, har vi nu en af de snart mange drabelige Dagsordener, som alle ved der ingen Mulighed er for at faa vedtaget. Med andre Ord, det politiske Spil er atter i fuld Gang — jeg siger med det samme: Vi deltager ikke deri. Hertil kommer, at Baggrunden for denne Dagsorden er en Misbilligelse af Regeringen, fordi den har nægtet at gaa ind i en protektionistisk Politik, men dette misbilliger vi ikke, og derfor stemmer vi imod denne Dagsorden.

Jeg vil gerne hertil føje, at jeg tager den højtærede Statsministers Udtalelse til mig som Udtryk for, at det begynder at dæmre for Regeringen, at den hidtil førte Politik ikke løser de Problemer, som Krisen rejser, og jeg tillader mig ogsaa at tage det som Udtryk for, at der i Venstrepartiet er Kræfter, som har en stærk Følelse deraf. Jeg udtaler Haabet om, at denne Følelse i Venstrepartiet vil tiltage i Forhold til Tidens Alvor.

Axel Dam: Da vi fra Retsforbundets Side ikke er kommet herind i Rigsdagen for at deltage i politiske Manøvrer, vil vi ikke deltage i Afstemningen over denne Dagsorden. Vi kan ikke stemme for noget i Retning af Told, men vi kan paa den anden Side heller ikke udtale nogen positiv Anerkendelse af Regeringen, saa længe den ikke har gjort mere i positiv Retning for at afhjælpe Arbejdsløsheden. Vi vil derfor afholde os fra at stemme.